

ΥΠΟΚ

ΡΙΖΟΣ 11.1.78

Με πολλή ικανοποίηση και αὐταρέσκεια, πώς τὰ χα ἔχουν κάνει στὸ ἀκέραιο τὸ καθῆκον τους, θὰ πέρασαν τὶς χριστουγεννιάτικες γιορτές, ὁ πρωθυπουργὸς καὶ τὰ μέλη τῆς κυβέρνησός του. Με τὴ συνειδηση ἥσυχη, ὅτι δὲν παράλειψαν νὰ κάνουν ὅ,τι ὀφείλαν νὰ κάνουν, ὑποδέχθηκαν τὸν καινούργιο χρόνο 1978. Με λαμπροστόλιστα χριστουγεννιάτικα δέντρα, μὲ δῶρα κι εὐχές, ἐν οἰκογενειακῇ τάξει καὶ εὐτυχία.

Ἀλλά λίγο παραπέρα ἀπὸ τὰ δικά τους ἀρχοντικά, σὲ ἄλλα σαραντα γιλιάρδες ἑλληνικά φτωχόσπιτα, δὲν ἀχτινοβόλησε τὸ χαρούμενο ἀστὲρι τῆς γέννησης καὶ ὁ ἀγγελοσ τῆς εὐτυχίας δὲν γτύπησε τὴν πόρτα τους.

Γι' αὐτὰ, ἡ πόρτα ἔμεινε κλειστή, γιατί ἔτσι θέλησε ἡ μισαλλοδοξία τῆς ἑλληνικῆς κυβέρνησης.

Τοιάντα φορὲς συνέχισα Χριστοῦ γεννα σὲ διαμελισμένες ἑλληνικές οἰκογένειες, τοιάντα φορὲς μὲ σβηστό τὸ τζάκι τῆ νύχτα τῶν Χριστουγέννων. Τοιάντα φορὲς ἡ πίττα ἀκοπή... Καὶ παῖδες νὰ τὴν κόψει καὶ γιὰ ποῖον; Ἡ γριά μόνη, τὰ παιδιὰ λείπουν τὰ ἐγγόνια ἀνεγνώριμα ἀκούη... Μερικὲς φωτογραφίες κιτρινισμένες ἐδῶ κι ἐκεῖ...

Κι ὁμως στὴν πρωτεύουσα καὶ σ' ὅλες τὶς ἐπαρχίες, στίς ἐκκλησίες καὶ τὰ ἐκκλησάκια, οἱ καμπάνες ἐσήμαναν τὴ γέννηση τοῦ Θεοῦ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΧΑΡΑΤΣΙΔΗ

Προέδρου τῆς Πανελληνίας Ἑνώσεως Συγγενῶν Ἑκπατρισμένων Ἑλλήνων Πολιτικῶν Προσφύγων

τῆς ἀγάπης, οἱ ἀμβωνες μὲ χρυσοποικίλη ἀμφία ἐκήρυξαν τὸ θεῖο λόγο, μὲ κατεβὰτὰ ὀλόκληρα ἀπὸ τὴ Γραφεὶα καὶ τὰ Εὐαγγέλια, γὰρ κανεὶς νὰ θυγάει ἄνευ, γιὰ τὸ δῶμα τῶν ἀδελφῶν μας πολιτικῶν προσφύγων, πού μὲ ἔσερὰ τὰ γέιλν ἀπ' τὸν πόθο τοῦ ἐπαναπατριζοῦ, δασκεύσαν πάλι τὸ κατῶφλι τοῦ νέου χρόνου, στὰ ξένα καὶ τὰ μακρινά...

Ἔτσι μάταια περιμένει στὸ Μπόγιομν τῆς Τσεχοσλοβακίας ἡ Εὐδοξία Μητοπούλου ἀπάντησιν στὴν αἴτησιν πού ἔκανε στὶς 22.6.77 νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν 90χρονη μητέρα της (γεννήθηκε τὸ 1887) ἐπὶ τὸν δρόμον στὸ τέλος τῆς ζωῆς της καὶ ἐπανειλημμένα μὲ καλεῖ μὲ τὰ γράμματα τῆς νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ, ἀφοῦ ἡ ἴδια εἶναι κληνὴ καὶ αἰσθάνεται τὸ τέλος της...». «Ἀπευθύνουμαι ἐκ δευτέρου γραπτῶς καὶ σὰς κάνω ἐκκληση, ὅπως μ' ἐπιτρέψετε κι ἐπισκεφθῶ τὴν ἀγαπημένη μου μητέρα, πρὶν κλείσει τὰ μάτια της», προσθέτει στὴν αἴτησιν της ἡ Μητοπούλου πρὸς τὴν ἑλληνικὴ προεδρεία τῆς Πράγας.

Γιὰ τὴ μάνα τῆς Εὐδοξίας Μητοπούλου, τὴ νερόντισσα Στεργιανή Χαρλάμπου Σπανοπούλου, πού ζεῖ — ἂν ζεῖ ἀκόμη — στὸ γνωστὸ Ἀηδόνια τῶν Γρεβενῶν, τὰ κηρύγματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀδελφοσύνης ἤχουν σ' αὐτιά της, σὰν λόγια μαύρης ὑποκρισίας. Δὲν θὰ δεῖ ἡ μάνα τὴν κόρη της καὶ τὰ ἐγγόνια της, τὸ Νίκο καὶ

Στεργιανή, ἐννοεῖ θὰ κλείσουν τὰ μάτια της σὰν ἀποθάνει καὶ δὲ θάναί κανεὶς νὰ τὴν νεκροφιλήσει...

Ἀλλά καὶ ὁ Ἀνέστης Κουμπουλίδης ὁ Πόντιος ἀπὸ τὸ γνωστὸ Ἰμέρα τῆς Κοζάνης μὲ τὴ γυναῖκα του τὴ Ρεβέκα καὶ τὰ παιδιὰ τους Γιάννη καὶ Ἑλένη, πού ζοῦν πρόσφυγες στὴν Κάρδινα τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἀδίκῃ περιμένουν ἀπάντησιν ἀπ' τὸν Ὀγτώδρη τοῦ 1975, στὴν αἴτησιν πού ἔκαναν ἀπὸ τότε, πρὶν 26 μῆνες, νὰ ἐπισκεφθῶν τὸ γνωστὸ τους νὰ δοῦν τοὺς δικούς τους, ν' ἀνταμώσουν πρὶν πεθάνουν. Γι' αὐτοὺς δὲν ἔχουν καιρὸ ν' ἀπαντήσουν, οἱ δραστήριες κατὰ τὰ λοιπά, ὑπηρεσίες τοῦ ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως.

Οἱ παραπάνω δύο περιπτώσεις ἀναφέρονται δειγματοληπτικά. Ὁμοῖες καὶ χειρότερες ὑποβλήθηκαν ἀπ' τὴν ΠΑΣΕΕΠ (Κάνιγγος 24) κατὰ καιροῦ, σὲ καταστάσεις μὲ ἑκατοντάδες γιλιάρδες ὀνόματα, στὸ παραπάνω ὑπουργεῖο. Καμιά ἀπάντησιν. Εἶναι ἐπομένως ἀντίθετο μὲ τὴν ἀλήθεια αὐτὸ πού δήλωσε ὁ κ. ὑπουργός (γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ἴδιο ὑπουργεῖοι στὴ διάσκεψιν τῆς τελευταίας τοιετίας) ὅτι δῆθεν ἐπισπεύδονται οἱ αἰτήσεις ἐπίσκεψης καὶ ἐπαναπατριζοῦ καὶ δὲν καθυστεροῦν.

Ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ γενικὰ στὸ χειρισμὸ τοῦ προβλήματος τῶν πολιτικῶν προσφύγων δὲν ἀλλάξε ποτὲ πρὸς τὸ καλύτερο. Κι ὅσες ἐγίναν ἀλλαγές, ἐγιναν πρὸς τὸ χειρότερο. Ἀρσίσωσαν πολὺ οἱ σταγόνες τοῦ σταγονόμετρου, μὲ τὸ ὁποῖον ἐξοργίζονται οἱ πρόσφυγες στὴ χώρα τους.

Ἀλλά ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶναι ἀντίθετη μὲ τὴ δέσμευσιν τῆς κυβέρνησης ἀπέναντι στὸ λαό, νὰ ἐφαρμόσει μιὰ δημοκρατία γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνες. Ἀντίθετη καὶ στὴν Γεληκὴ Πράξιν τοῦ Ἑλσίνκι, πού ἀπαιτεῖ τὴ γρηγορότερη συνένωσιν τῶν διαμελισμένων ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

Ὅλα τὰ ἄλλα πού λέγονται, ἐντάσσονται στὸ γῶρο τῆς παραπλάνης τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τοῦ ἀντιδημοκρατισμοῦ.